

Can Ciurans

L'Ametlla del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Can Ciurans (Puigllonell). Polígon 1, parcel·la 30
Alçada: 506

Coordenades:

Latitud: 41.6965
Longitud: 2.23453
UTM Est (X): 436305
UTM Nord (Y): 4616363

Classificació

Número de fitxa 08005 - 88
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Als coberts annexos es fan evidents greus problemes de sostres caiguts que requereixen reformes integrals.
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de masies de l'Ametlla del Vallès
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 08005A001000300000LB
Autoria de la fitxa Alfons Cosculluela Ballerini, Jordi Puig Roca i Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dc., 08/08/2007 - 02:00

Descripció

Masia de tipologia 1 segons Danès, amb coberta de dues vessants, amb el carener i el ràfec paral·lels a la façana. La referència més antiga trobada a l'edificació data de 1871 (pallissa) tot i que la masia és anterior. Primera residència de 2 plantes. Façana arremoliada de color beix. Insòlitàment orientada a l'est. La paret de la façana és feta amb pedra rejuntada amb calç i cantoneres de pedra tallada. 6 finestres i 2 portes amb brancals de pedra sorrenca. Les parets interiors són fetes amb pedra i aglutinades amb fang. Sostres reformats fets amb materials moderns. Resten alguns sostres antics amb biga de fusta i aïllament de canya sota teula catalana.

Ocupació en planta (m2): 274 m2 de la masia +241 m2 dels coberts del davant. Edificacions annexes: Pallissa de dues plantes en mal estat i 2 coberts de construcció recent amb teulada caiguda en molt mal estat. Total annexos 241m2.

Es fa evident una reforma al segle XVIII on s'amplia la pallissa i algunes estances de les cases que formen l'actual unitat. Posteriorment, als any 80 es fa l'actual reforma que dona el caràcter actual a la masia.

Observacions:

Infraestructures agràries:

- La mina, situada al sud de la masia, a un dels marges de la finca. L'entrada de la mina està feta amb totxo i s'endinsa cap a sota del turó del Pollancre. Actualment encara està en funcionament i dota d'aigua a l'explotació ramadera de la finca.
- Els murs de pedra seca (vegeu fitxa 163).

Història

Unió de dues masies que fins a la primera meitat del segle XX van restar separades. Can Ciurans i Can Tapiés. Aquest assentament de petits masos és el mateix que es repeteix al Serrat de l'Ocata. Aquest espai estava format per més de 10 masies, actualment desaparegudes, que s'aglutinaven al voltant de l'església de St. Bartomeu. En aquest sentit, el valor bé per ser la darrera estructura supervivent d'aquest conjunt constructiu. D'altra banda, a la cara de mig dia resta un petit repujat de l'estructura de la masia que fa pensar en una petita torre defensiva.

Situada en un espai de la muntanya mitja catalana caracteritzada per forts desnivells, sòls pobres i rocosos i una vegetació mediterrània de soleia (Pins i alzines). L'antropització de l'espai va condicionar un tipus d'assentament adaptat a aquests factors i caracteritzar per l'aterrossament (feixes), dedicades principalment i fins a finals del segle XIX a la vinya i cultius de secà. Aquest entorn i la limitada disponibilitat d'aigua i de sòl són els modeladors d'una estructura social caracteritzada per una economia agrària de subsistència i una petita activitat d'explotació de la pedra, un caràcter més aviat tancat de la població, una tipologia constructiva austera que compensà l'aïllament i la manca de recursos amb l'agrupament en dos centres de poder: entorn de la masia de Puigllonell i de la de Can Ciurans. Els centres espirituals de referència eren Puiggraciós i St. Bartomeu.

Bibliografia

COSCULLUELA BALLERINI, A. Et. al. (2005). Catàleg de masies en sòl no urbanitzable de l'Ametlla del Vallès. Ajuntament de l'Ametlla del Vallès.

